

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 22 maja 2014 roku

Sąd Apelacyjny we Wrocławiu w II Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący:	SSA Ryszard Ponikowski (spr.)
Sędziowie:	SA Andrzej Kot SO del. do SA Piotr Kaczmarek
Protokolant:	Aldona Zięta

przy udziale prokuratora Prokuratury Apelacyjnej Marka Ratajczyka

po rozpoznaniu w dniu 22 maja 2014 roku

sprawy **P. B.**

oskarżonego z art. 63 ust. 3 i art. 53 ust. 2 oraz z art. 58 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii (tj. Dz.U.2012.124 ze zm.)

i z art. 263 § 2 k.k.

z powodu apelacji wniesionej przez prokuratora

od wyroku Sądu Okręgowego we Wrocławiu

z dnia 3 lutego 2014 roku, sygn. akt III K 427/13

I. zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, że na podstawie art. 53 ust. 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii, obok wymierzonej oskarżonemu w pkt I części dyspozytywnej tego wyroku kary 2 lat pozbawienia wolności wymierza karę grzywny w wysokości 50 (pięćdziesiąt) stawek dziennych ustalając wysokość jednej stawki na 10 (dziesięć) zł;

II. uzupełnia przyjętą w pkt. I części dyspozytywnej zaskarżonego wyroku podstawę prawną nadzwyczajnego złagodzenia wymierzonej oskarżonemu kary pozbawienia wolności przyjmując, że stanowi ją art. 60 § 2 i § 6 pkt 2 k.k.;

III. w pozostałym zakresie zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy;

IV. na podstawie art. 63 § 1 k.k. na poczet kary grzywny zalicza oskarżonemu okres zatrzymania od 8.07.2013r. do 09.07.2013r.;

V. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adwokata J. G. 600 złotych tytułem zwrotu kosztów nieopłaconej obrony udzielonej oskarżonemu z urzędu przed Sądem odwoławczym i 138 złotych tytułem zwrotu VAT;

VI. zwalnia oskarżonego od ponoszenia kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze, zaliczając je na rachunek Skarbu Państwa.

UZASADNIENIE

Sąd Okręgowy we Wrocławiu po rozpoznaniu sprawy **P. B.** oskarżonego o to, że:

I. w okresie od 2010r. do 8 lipca 2013r. w miejscowości N. uprawiał ziele konopi w ilości 85 sztuk roślin konopi, a następnie wytwarzał z niego środek odurzający w postaci marihuany, przy czym uprawa ta dostarczyła mu znaczną ilość suszu konopi, albowiem w dniu 8 lipca 2013r. posiadał wytworzonych przez siebie 132, 92 grama ziela konopi i 250, 48 gram żywicy konopi,

tj. o czyn z art. 63 ust. 3 i art. 53 ust. 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r.
o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 12 k.k.;

II. w okresie października 2010r. do 8 lipca 2013r. w miejscowości N., gm. C. udzielał M. K. środki odurzające w postaci wyhodowanego przez siebie ziela konopi,

tj. o przestępstwo z art. 58 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r.
o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 k.k.;

III. w dniu 8 lipca 2013 r. w miejscowości N. posiadał bez wymaganego ustawą zezwolenia amunicję do broni palnej w postaci 3 nabojów bocznego zapłonu kal. (...) mm „(...)14 rewolwerowych nabojów alarmowych gazowych kal. (...)mm produkcji niemieckiej, 10 rewolwerowych nabojów gazowych kal. (...) mm produkcji niemieckiej

tj. o przestępstwo z art. 263 § 2 k.k.;

- wyrokiem z 3 lutego 2014 r. sygn. akt III K 427/13 podjął następujące rozstrzygnięcia:

I. uznał oskarżonego P. B. za winnego popełnienia czynu, opisanego w punkcie I części wstępnej wyroku przyjmując, iż działał on w wykonaniu z góry powziętego zamiaru oraz, że w dniu 8 lipca 2013r. posiadał z wytworzonych przez siebie konopi 31,43 grama suszu roślinnego w postaci ziela konopi innych niż włókniste, 250,48 grama żywicy konopi i 85 sztuk roślin konopi innych niż włókniste, które po wysuszeniu i oddzieleniu stanowiły 101,49 grama suszu w postaci ziela konopi, co stanowiło znaczną ilość środka odurzającego i za to na podstawie art. 53 ust. 2 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 11 § 3 k.k., w zw. z art. 12 k.k., po zastosowaniu art. 60 § 2 i 6 k.k. wymierzył mu karę 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności;

II. uznał oskarżonego P. B. za winnego popełnienia czynu, opisanego w punkcie II części wstępnej wyroku przyjmując, iż działał on w wykonaniu z góry powziętego zamiaru w okresie od października 2010r. do 8 lipca 2013r. i za to na podstawie art. 58 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 k.k. wymierzył mu karę 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności;

III. uznał oskarżonego P. B. za winnego popełnienia czynu, opisanego w punkcie III części wstępnej wyroku i za to na podstawie art. 263 § 2 k.k. wymierzył mu karę 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności;

IV. na podstawie art. 85 k.k. i art. 86 k.k. połączył wymierzone oskarżonemu kary i orzekł wobec niego karę łączną 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności;

V. na podstawie art. 69 § 1 k.k. i art.70 § 1 pkt 1 k.k. warunkowo zawiesił wykonanie orzeczonej kary łącznej pozbawienia wolności na okres próby lat 5 (pięciu);

VI. na podstawie art. 63 § 1 k.k. na poczet orzeczonej kary łącznej pozbawienia wolności zaliczył oskarżonemu okres jego zatrzymania od dnia 8 lipca 2013 r. do 9 lipca 2013 r.;

- VII. na podstawie art. 73 § 1 k.k. oddał oskarżonego w okresie próby pod dozór kuratora sądowego;
- VIII. na podstawie art. 72 § 1 pkt 5 k.k. zobowiązał oskarżonego do powstrzymywania się od używania środków odurzających;
- IX. na podstawie art. 44 § 2 k.k. orzekł przepadek przez zniszczenie 27 sztuk amunicji opisanej w wykazie dowodów rzeczowych nr (...) k. 111, poz. 5 i 6;
- X. na podstawie art. 70 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii orzekł przepadek przez zniszczenie dowodów rzeczowych, opisanych w wykazie nr (...) k. 110, poz. 1-3, k. 111, poz. 4 i 7, k. 112-114, poz. 20-22 i 24-60;
- XI. na podstawie art. 230 § 2 k.p.k. zwrócił oskarżonemu dowody rzeczowe, opisane w wykazie (...) k. 111-112, poz. 8-19 i 23;
- XII. zasądził od Skarbu Państwa na rzecz adwokata J. G. z kancelarii Adwokackiej w M. kwotę 1.107, 00 zł brutto tytułem zwrotu kosztów nieopłaconej obrony z urzędu;
- XIII. zasądził od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa zwrot kosztów sądowych z tym, że zwolnił go od ponoszenia opłaty.

Powyższy wyrok na niekorzyść oskarżonego w części dotyczącej orzeczenia o karze wniósł prokurator zarzucając obrazę przepisów prawa materialnego – art. 53 ust. 2 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii poprzez nieorzeczenie wobec P. B. za czyn określony w pkt I wyroku obok kary pozbawienia wolności kary grzywny podczas, gdy zgodnie z dyspozycją tego przepisu orzeczenie takiej kary jest obligatoryjnie.

W związku z tym wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez orzeczenie wobec P. B. za czyn opisany w pkt I wyroku kary grzywny w wymiarze 50 stawek dziennych po 50 zł każdy.

Sąd Apelacyjny zważył co następuje

Sąd Apelacyjny uwzględnił apelację prokuratora jako oczywiście zasadną.

Przestępstwo z art. 53 ust. 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r.

o przeciwdziałaniu narkomanii zagrożone jest karą grzywny i karą pozbawienia wolności na czas nie krótszy od lat 3. Sankcja przepisu art. 53 ust. 2 powołanej ustawy skonstruowana jest więc w sposób kumulatywny, nakazując tym samym sądowi łączne orzekanie kary grzywny i kary pozbawienia wolności. Nie ulega zatem wątpliwości, że oskarżonemu P. B. obok wymierzonej mu w punkcie I części dyspozytywnej zaskarżonego wyroku kary pozbawienia wolności obligatoryjnie powinna zostać wymierzona również kara grzywny.

W związku z tym, że Sąd Apelacyjny nie stwierdził, aby zaistniały w stosunku do oskarżonego warunki uzasadniające odstąpienie od orzeczenia wobec niego kary grzywny o których mowa w art. 58 § 2 k.k., na podstawie art. 53 ust. 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii wymierzył oskarżonemu karę grzywny w wysokości 50 stawek dziennych ustalając wysokość jednej stawki na 10 zł.

Ustalając wymiar kary grzywny Sąd Apelacyjny kierował się przepisami art. 33 § 1 i § 3 k.k., w tym wziął pod uwagę dochody sprawcy, jego warunki osobiste, rodzinne, stosunki majątkowe i możliwości zarobkowe, stan zdrowia. Podkreślić należy, że oskarżony osiąga dochód z prac dorywczych, a średniomiesięczna kwota jego zarobków oscyluje wokół 1000 zł. Ponadto oskarżony posiada dom mieszkalny o wartości 100 tys. zł, samochód o wartości 500 zł oraz działkę - 2, 6 arów o nieustalonej wartości i nie ma nikogo na utrzymaniu. Jednocześnie stwierdzić należy, że wysokość dochodów oskarżonego jak i okoliczność, że choruje on na poważną chorobę nie uzasadniały wymierzenia bardziej surowej kary grzywny, w tym takiej o jaką wnioskował w apelacji Prokurator.

W ocenie Sądu Apelacyjnego tak ustalony wymiar kary grzywny jest adekwatny do stopnia społecznej szkodliwości czynu i stopnia winy oskarżonego, a nadto odpowiada potrzebom w zakresie prewencji ogólnej i prewencji szczególnej. Istotne jest również to, że skoro w odniesieniu do oskarżonego skorzystano z dobrodziejstwa warunkowego zawieszenia orzeczonej kary łącznej pozbawienia wolności, to kara grzywny stanowi w zasadzie jedyną realną dolegliwość pozwalającą odczuć, choć w sferze materialnej, naganność bezprawnych zachowań oskarżonego.

W pozostałym zakresie utrzymano zaskarżony wyrok w mocy.

Na podstawie art. 63 § 1 k.k. na poczet kary grzywny Sąd Apelacyjny zaliczył oskarżonemu okres zatrzymania od 8.07.2013r. do 09.07.2013r.

Zasądzenie od Skarbu Państwa na rzecz adw. J. G. wynagrodzenia za obronę z urzędu oskarżonego znajduje podstawę w art. 29 ustawy Prawo o adwokaturze. Wysokość tego wynagrodzenia została wyliczona w oparciu o treść § 14 ust. 2 pkt 5 oraz § 2 ust. 3 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz. U. z 2002 r., Nr 163, poz. 1348).

O kosztach sądowych za postępowanie odwoławcze orzeczono na podstawie art. 624 § 1 k.p.k.